

Μητροπολίτης Ἡρακλείας καί Ραιδεστοῦ

Ἰω. Χρ. Χατζημιχάη
 Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν
 τ. Σ. ν. 60

Μητ' Ἰωάννου

Ἐγεννήθη ἐν Κουμβάφ τῆς Νομαρχίας Ραιδεστοῦ τῇ 24ῃ Ἰανουαρίου 1844. Προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Μητροπολίτου Σηλυβρίας Μελετίου τοῦ Θεσσαλονικέως καί μετὰ ταῦτα Σερρῶν, παρ' οὗ καί ἐχειροτονήθη διάκονος τῇ 26ῃ Φεβρουαρίου 1862. Ἐμαθήτευσεν εἰς Ἰ. Πανταζίδην διευθυντὴν σχολῶν Σερρῶν καί μετὰ ταῦτα καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του ἐν τῇ Ριζαρείφ σχολῇ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῆς νύμφης βασιλίσσης Ὀλγας καί εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ διαδόχου τότε Κωνσταντίνου. Ὑπῆρξεν ἀρχιδιάκονος τοῦ καθεδρικοῦ Μητροπολιτικοῦ καὶ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεοφίλου. Προσεκλήθη (1873) ἱεροκῆρυξ καί Σχολάρχης Ραιδεστοῦ, ἐπίτροπος τοῦ Μητροπολίτου Ἡρακλείας Παναρέτου (1874) καί βοηθός Ἐπίσκοπος αὐτοῦ (1875) ὑπὸ τὸν τίτλον Ναζιανζοῦ καί μετὰ τῶν προκρίτων διεφύλαξε τὴν πόλιν Ραιδεστοῦ ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν διελθόντων 45 χιλ. Κιρκασίων, καί ὑπεδέχθη τοὺς Ρώσους. Ἀπεστάλη εἰς Ἀδριανούπολιν ὡς ἔξαρχος, ὅτε οἱ Βούλγαροι ἔσυραν ἀπὸ τοὺς πόδας τὸν Ἀδριανουπόλεως Διονύσιον. Ἐξελέγη (1879) Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος, εἰς τὰ 1884 Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, καί 1889 Μητροπολίτης Ἰωαννίνων, προφυλάξας τὰ Ἰωάννινα μετὰ τῶν Γενικῶν Προξένων κατὰ τὸν πόλεμον 1897, ὁπότε ἐτιμῆθη παρὰ τοῦ ἀντιβασιλεύοντος διαδόχου Κωνσταντίνου διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ παρασήμου τῶν Ἀναπέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, συγχρόνως δὲ ἔλαβε καί παρὰ τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Ρωσσίας τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Ἁγίας Ἄννης, παρὰ δὲ τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Βανιήλου. Προσεκλήθη συνοδικός ἐπὶ τῶν Πατριαρχῶν Νεοφύτου, Κωνσταντίνου καί Ἰωακείμ Γ' καί ἐγένετο Πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, ὁπότε ἔλαβε καί τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Σερβίας Ἁγίου Σάββα. Ἐξελέγη 1902 Μητροπολίτης Ἡρακλείας καί Ραιδεστοῦ ὅτε ἔλαβε καί παρὰ τῆς Ἀυστριακῆς Κυβερνήσεως τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, παραδώσας εἰς τὴν Οὐγγρικήν Ἀντιπροσωπείαν τὰ ὄστιά τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πρίγκηπος τῆς Τρανσυλβανίας Ρακόστη. Τυχάνει

ἐπίσημῳ τετιμημένος δι' ἀναπέρου Τουρκικοῦ παρασήμου Μετζηδιέ ὡς καί
 Περσικοῦ τοιοῦτου. Ἐν Ραιδεστῷ μετὰ πολυώδιον μαρτυρικόν βίον εἶ-
 δεν ἀπελαυνομένους τοὺς πλείστους χριστιανοῦς Θράκης, τῆς ἐπαρχίας
 Ἑρακλείας, Βιζύης, 40 ἐκκλησιῶν; Διδυμοτείχου, Ἀδριανουπόλεως καί
 Τυρολόης. Συνειργάσθη μετὰ τῶν ὁμογενῶν, Ἀρμενίων, Τούρκων καί Ἰ-
 ουδαίων, ὅπως μὴ πάθῃ ἡ Ραιδεστός καί ἡξιώθῃ; νά ὑποδεχθῇ τῇ 7ῃ Ἰ-
ουλίου 1920 τὸν Ἐλευθερωτὴν Ἑλληνικὸν στρατὸν τῆς στρατιᾶς Σμύρνης
καί ἀύθημερόν τὴν Α.Μ. τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον. Ἐν Ραιδεστῷ κατέθη-
 κε τὸν θεμέλιον (1873) τοῦ κτιρίου Θρακικοῦ φιλεκαπαιδευτικοῦ συλλό-
 γου, τὸν θεμέλιον τοῦ Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου τὰ "θεοδώρεια" τοῦ
 Κεντρικοῦ Ἀρρεναγωγείου "Γεωργιάδιον" τοῦ νηπιαγωγείου Κουρνάλειος
 "Γεωργιάδειον" καί τῆς μεγάλης Κοινοτικῆς ἀποθήκης ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ
 τῆς πόλεως. Ἠγόρασε καί ἐπεσκέυασε τὴν οἰκίαν Γιάγκου, ἐδώρησεν ταύ-
 τὴν ὡς Μητρόπολιν εἰς τὴν Κοινότητα Ραιδεστοῦ ἐπὶ τῷ ὄρφ νά δίδῃ ὁ
 κατά καιροὺς Ἑρακλείας εἰς τὰ σχολεῖα 35 λίρας χρυσᾶς. Διάπαντα δέ
 ταῦτα ἡ Κοινότης Ραιδεστοῦ ἀναγράφει ἐν τῷ ἐπισήμῳ αὐτῆς κώδικι
 "τὴν Α.Σ. τὸν Μητροπολίτην Γέροντα Ἅγιον Ἑρακλείας καί Ραιδεστοῦ
 Κύριον Κον Γρηγόριον Καλλίδην, διὰ τε τὴν δωρεάν τοῦ Μητροπολιτικοῦ
 οἰκήματος καί δι' ὅλας τὰς ἐνεργείας καί προσπάθειας, ἅς μετὰ πατρι-
 κῆς στοργῆς κατέβαλεν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τῶν τριῶν καλλιμαρμάρων
 Σχολικῶν κτιρίων τῆς Κοινοτικῆς, Μέγαν Εὐεργέτην καί ἀναστηλῶναι
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ μετὰ τῶν μεγάλων Εὐεργετῶν". Τὰς δέ λοιπὰς οἰκο-
 νομίας αὐτοῦ κατέθηκεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, πρὸς συντήρησιν
 τοῦ μισθοῦ τοῦ δημοδιδασκάλου τῆς πατρίδος αὐτοῦ Κουμβάου, ἡ ὁποία
 ὠνόμασε τὴν δημοτικὴν αὐτῆς σχολὴν "Καλλίδειον". Συνέδραμεν τὴν οἰ-
 κογένειαν του καί ἐξεπαύδευσεν ἐκτός ἄλλων ἐν Χάλκῃ τὸν ἀνεψιὸν αὐ-
 τοῦ βοηθὸν ἐπίσκοπον Ναζιανζοῦ Ἰωάννην Τζαννέτην, τὸν ἀνεψιὸν του
ἱατρὸν Ἀγγελὸν Καλλίδην εἰς Ἀθήνας καί Παρισίους, καί ἕτερον συγγε-
νῆ δικηγόρον εἰς Ἀθήνας.

Εἶναι μέλος πάσης ἐκλογικῆς Πατριαρχικῆς Συνελεύσεως καί ἐγ-
 χειρίζει εἰς τὸν νέον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τὴν Πατριαρχικὴν ράβ-
 (ἀνωδοθεῖ)

δον, καθ' ὅσον τό Βυζάντιον ἦτο Ἐπισκοπή τῆς Μητροπόλεως Ἡρακλείας (Βισάνθης).

Ἐπῆρξεν πρῶτον μέλος τῆς Θρακικῆς Ἐπιτροπῆς Ὁρθοδόξων, Μουσουλμάνων, Ἀμενίων, καί Ἰσραηλιτῶν ὑποβαλόντων εὐγνωμοσύνην εἰς τόν βασιλέα Ἀλέξανδρον καί τήν Κυβέρνησιν Βενιζέλου καί ἔλαβε μέρος εἰς τήν ἑορτήν τῶν Ἐθνικῶν ἐπινικείων. Τό δεύτερον μετέβη εἰς Ἀθήνας μετά τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν καί ἀντιπροσώπων Θράκης, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως Ἀωνσταντίνου. Περιῆλθε τήν Θεσσαλίαν καί Μακεδονίαν ἐνθαρρύνων τήν ἐπάνοδον καί ἐπιστατῶν εἰς τήν ἐπιστροφὴν τῶν προσφύγων ἐπαρχιωτῶν ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως καί ἀκούραστος μέχρι σήμερον παρ' ὅλην τήν γεροντικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν παραμένει εἰς τήν θρακικὴν ἑπαλξιν ἐργαζόμενος, διὰ τήν πνευματικὴν τοῦ ποιμνίου του κατάρτισιν καί συναπολαύων τῆς δωρηθείσης τῇ Θράκῃ ἐλευθερίας.



ΑΚΑΔΗΜΙΑ